

Dosarul nr. 1ra-1702/21
1-15004022-01-1ra-28072021

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

15 februarie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:
Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena, Plămădeală Ghenadie,

a judecat fără citarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia și de către inculpatul Beriozov Stanislav împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui

Beriozov Stanislav xxxxx, născut la xxxxx,
originar din xxxxx și domiciliat în
xxxxx.

Termenul de examinare:

Prima instanță: 02.10.2015 – 23.05.2019;

Instanța de apel: 24.06.2019 – 10.02.2021;

Instanța de recurs: 28.07.2021 – 15.02.2022.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat (sediul Central) din 23 mai 2019, Beriozov Stanislav a fost recunoscut vinovat în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 5 000 (cinci mii) unități convenționale, echivalentul a 100 000 (o sută mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita o anumită activitate pe un termen de 2 (doi) ani.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat în fapt, că Beriozov Stanislav activând în baza ordinului Procurorului General nr. 565-p din 29 august 2003, în funcția de procuror în Procuratura r-nului Ceadâr-Lunga, fiind conform art. 123 alin. (3) Cod penal, persoană cu funcție de demnitate publică, având în virtutea acestei funcții permanent drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, acceptând benevol restricțiile impuse de actele normative pentru a nu fi comise acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interesele personale, de grup și în alte interese decât cele de serviciu, contrar prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d, f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), conform cărora funcționarul public are următoarele obligații generale:

a) să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor;

d) să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu;

f) să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege;

g) să respecte regulamentul intern, și contrar prevederilor actelor naționale și internaționale pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute inclusiv în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, folosind intenționat situația de serviciu, contrar prevederilor art. 54 lit. a) și b) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură (în vigoare la data săvârșii infracțiunii), potrivit cărora procurorul este obligat:

a) să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și cu legile Republicii Moldova;

b) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar compromite titlul de procuror, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe:

Așadar, inculpatul Beriozov Stanislav, având ca scop săvârșirea traficului de influență, cunoscând că prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015, Colioglo Evgheni Mihail, Curdov Ivan Fiodor și Gaidarji Ivan Zenovei, au fost recunoscuți culpabili de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pentru un termen de probațiune de 5 ani, este una favorabilă pentru ei, întrucât la exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a participat în calitate de acuzator de stat la examinarea cauzei penale vizate în baza dispoziției procurorului raionului Ceadâr-Lunga din 21 mai 2015, a decis să obțină de la Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, care fac parte dintr-un grup criminal organizat, bunuri ce nu i se cuvin în formă de mijloace bănești pentru sine și alte persoane, considerând că poate influența persoanele cu funcție de demnitate publică, și anume, judecătorii Curții de Apel Comrat, cu scopul de a lăsa sentința fără modificări.

Ulterior, în vederea realizării intențiilor sale infracționale, în una din zilele de 07 sau 08 iulie 2018, procurorul Beriozov Stanislav, s-a întâlnit cu Colioglo Evgheni xxxxx, și în cadrul discuțiilor a comunicat, că el va găsi posibilitatea ca sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015, în privința persoanelor sus-menționate, să fie lăsată fără modificări.

În vederea atingerii rezultatelor scontate, la data de 16 iulie 2017, aproximativ la ora 15:00, procurorul Beriozov Stanislav l-a telefonat pe Colioglo Evgheni xxxxx de la un număr necunoscut, stabilindu-i o întâlnire în s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, unde în regiunea bisericii din sat, procurorul Beriozov Stanislav, s-a întâlnit cu Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx.

În urma discuțiilor, procurorul Beriozov Stanislav, i-a informat că a întocmit și a expediat apelul către instanța de judecată, remarcând că el are influență asupra judecătorilor Curții de Apel Comrat și pentru suma bănească de 24 000 euro, poate influența ca aceștia să pronunțe o decizie favorabilă pentru grupul criminal organizat, membrii căruia sunt Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, în sensul lăsării fără modificări a sentinței Judecătorei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015.

Acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav au fost încadrate în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, *traficul de influență, adică, pretinderea, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite în interesul unui grup criminal organizat.*

3. Inculpatul Beriozov Stanislav a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care acțiunile sale să fie recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, și să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de amendă.

În motivarea apelului a invocat, că partea acuzării, precum și instanța de judecată, greșit a încadrat acțiunile sale conform învinuirii înaintate, fiind reținut eronat calificativul „în interesul unui grup criminal organizat”, or, în cadrul cauzei penale în privința lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, în acțiunile acestora nu a fost reținut elementul calificativ „grup criminal organizat”, iar faptul că Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx au săvârșit infracțiunile în grup, nu reprezintă „grup criminal organizat”.

Astfel, invocând prevederile art. 46 Cod penal, inculpatul a menționat că prima instanță nu a stabilit criteriile caracteristice pentru grup criminal organizat, precum și probele în baza cărora se confirmă aceste circumstanțe.

Prin urmare, consideră că elementul calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”, urmează a fi exclus din învinuirea înaintată.

De asemenea, a susținut că instanța de judecată nu a apreciat corespunzător probele administrate la materialele cauzei penale, pe care este bazată învinuirea înaintată, astfel că invocând prevederile pct. 3.1 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, a precizat că de fapt nu a exprimat careva solicitări insistente, în privința obiectului remunerației ilegale de la condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, după cum a explicat și în cadrul instanței de judecată că anume condamnații l-au provocat la săvârșirea acțiunilor de corupție, fapt care urma să fie luat în considerație de către instanța de judecată, la aprecierea probelor și stabilirea pedepsei.

4. Avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care

Beriozov Stanislav să fie achitat de sub învinuirea înaintată în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat, că la caz, din partea lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx a avut loc o provocare, astfel că instanța de judecată greșit a reținut încadrarea acțiunilor lui Beriozov Stanislav în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, precum și semnul calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”.

Mai mult, invocând prevederile art. 46 Cod penal, a precizat partea apărării că în cadrul cauzei penale în privința lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, în acțiunile acestora nu a fost reținut elementul calificativ „grup criminal organizat”, or, faptul că Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx au săvârșit infracțiunile în grup, nu reprezintă „grup criminal organizat”.

Prin urmare, partea apărării a menționat că prima instanță nu a stabilit criteriile caracteristice pentru grup criminal organizat, precum și probele în baza cărora se confirmă aceste circumstanțe.

De asemenea, a susținut că instanța de judecată nu a apreciat corespunzător probele administrate la materialele cauzei penale, pe care este bazată învinuirea înaintată lui Beriozov Stanislav.

Totodată, invocând și prevederile pct. 3.1 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014, cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, partea apărării a precizat că în speță, inculpatul Beriozov Stanislav nu a exprimat careva solicitări insistente, în privința obiectului remunerației ilegale de la condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, or, potrivit declarațiilor date de către Beriozov Stanislav, rezultă că anume condamnații l-au provocat la săvârșirea acțiunilor de corupție.

Mai mult, inculpatul nu a pretins și nu a cerut banii de la condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, nici pentru sine, și nici pentru careva persoane, din care motiv a conchis că Beriozov Stanislav urmează a fi achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

5. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 februarie 2021, a fost respins apelul declarat de avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului, ca fiind depus peste termen.

A fost admis apelul declarat de inculpatul Beriozov Stanislav, casată sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Beriozov Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, și liberat de răspundere penală din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

5.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a indicat că verificând materialele cauzei penale și argumentele invocate în cererile de apel, audiind participanții la proces și analizând probele prezentate, consideră că

cererea de apel depusă de partea apărării, urmează a fi respinsă ca fiind depusă peste termen, iar cererea de apel depusă de inculpatul Beriozov Stanislav, este întemeiată și pasibilă admiterii.

5.2. Astfel, cu referire la cererea de apel depusă de partea apărării, reținând prevederile art. 402 alin. (1), 403 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel a menționat că potrivit materialelor cauzei, la 23 mai 2019, prima instanță a pronunțat sentința motivată, iar copia acesteia a fost eliberată inculpatului Beriozov Stanislav în aceeași zi, fapt confirmat prin recipisa anexată (f.d.175, vol.IV). De asemenea, copia sentinței motivate a fost expediată și avocatului Ahmedov Ruslan la 29 mai 2019 (f.d.178, vol.IV), care a recepționat-o la 31 mai 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la materialele cauzei (f.d.179-180, vol.IV).

Prin urmare, instanța de apel a precizat că termenul pentru declararea apelului de către partea apărării, a expirat la data de 07 iunie 2019, or, cererea de apel a fost depusă de către avocatul Covaliov Vitali în numele inculpatului Beriozov Stanislav prin intermediul poștei electronice, la 31 mai 2020, și fiind înregistrată în Curtea de Apel Comrat, la 01 iunie 2020, adică peste un an de la pronunțarea sentinței motivate – 23 mai 2019.

5.3. Referitor la cererea de apel depusă de inculpatul Beriozov Stanislav, analizând și apreciind probele administrate la cauza penală, instanța de apel a constatat că învinuirea înaintată inculpatului Beriozov Stanislav în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, din care motiv instanța de apel a conchis că acțiunile acestuia urmează a fi reîncadrate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

În acest context, instanța de apel a precizat că probele administrate la materialele cauzei penale atestă faptul că acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, întrucât sunt prezente elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Consideră instanța de apel, că în privința inculpatului Beriozov Stanislav eronat a fost reținut elementul calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”, întrucât s-a constatat faptul că acesta nu a acționat în interesele unui grup criminal organizat, or, condamnații Colioglo Evgheni Mihail, Curdov Ivan Fiodor și Gaidarji Ivan Zenovei nu au fost recunoscuți ca fiind un grup criminal organizat.

Astfel, instanța de apel a menționat că în cadrul examinării cauzei penale de învinuire a lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji xxxxx Zenovei, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, atât de către organul de urmărire penală, precum și de către instanțele de judecată, nu s-a constatat faptul că condamnații au format un grup criminal organizat.

Prin urmare, instanța de apel a indicat că infracțiunea săvârșită de un grup organizat, este o infracțiune de grup. Astfel că, grupul organizat se deosebește prin următoarele criterii, și anume: prin numărul de persoane (nu mai puțin de două persoane); prin stabilitate și prin scopul de a se uni.

De asemenea, a mai precizat instanța de apel că grupul criminal organizat se caracterizează prin stabilitate, în sensul, că activitatea acestuia este continuă; existența în componența acestuia a unui conducător (lider, în obligațiile căruia intră a conduce, a coordona acțiuni criminale ale grupului), a menține disciplina bazată pe subordonarea și puterea conducătorului (împuternicit de a da ordin membrilor grupului, de a înlătura conflicte, ce apar între ei ș.a.); elaborarea dinainte a planurilor săvârșirii infracțiunilor și repartizarea obligatorie a rolurilor între membrii grupului la etapa pregătirii infracțiunii; săvârșirea mai multor infracțiuni; în caz de săvârșirea infracțiunii, prin pregătirea ei continuă și detaliată (urmărirea persoanei, supravegherea obiectului, programul de activitate ș.a.); asigurarea tehnică a grupului.

Așadar, instanța de apel a conchis că atât prima instanță, precum și instanța de apel nu au stabilit criteriile caracteristice pentru grup criminal organizat, și anume când acesta a fost creat și cât este de stabil, prin ce se caracterizează stabilitatea grupului, dacă acest grup criminal a avut un conducător și cine era acesta, precum și probele care confirmă aceste circumstanțe.

Consideră instanța de apel, că prima instanță eronat a constatat în fapta inculpatului Beriozov Stanislav, elementul calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”, prevăzut de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, din care motiv instanța a stabilit că de fapt, acțiunile inculpatului întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a menționat că vinovăția inculpatului Beriozov Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, se confirmă prin următoarele probe administrate la materialele cauzei penale, și anume: declarațiile martorului Cojocar Serghei (f.d.119-120, vol.4), prin care se constată că una dintre convorbirile telefonice ale inculpatului, a avut loc anume de pe telefonul lui Cojocar Serghei, iar conținutul discuției corespunde cu circumstanțele cauzei; procesul-verbal din 13 august 2015 privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor cu stenograma anexată (f.d.14-23, vol.3); procesul-verbal din 09 septembrie 2015 privind interceptarea și înregistrarea convorbirilor cu stenograma anexată (f.d.32-36, vol.3); procesul-verbal de ridicare din 09 septembrie 2015, potrivit căruia a fost ridicată copia autenticată a dosarului de control (f.d.2-4, vol.2); procesul-verbal din 12 septembrie 2015 de cercetare a copiei dosarului de control (f.d. 2-4, vol.2); procesul-verbal din 12 septembrie 2015 de cercetare a copiei dosarului de control (f.d.133, vol.2); procesul-verbal de ridicare din 14 septembrie 2015, potrivit căruia au fost ridicate copiile autentificate ale cererii de apel, depusă de procurorul Beriozov Stanislav și dispoziția din 21 mai 2015 (f.d.135 vol.2); procesul-verbal de cercetare din 15 septembrie 2015 (f.d.139, vol.2); procesul-verbal de examinare a CD-R „acme” (f.d.7, vol.1); ordonanța de recunoaștere și anexare la materialele cauzei în calitate de corpuri delictive a CD-R „BARGEȘ” cu nr. DAO CNA 1619/1, anexă la procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigație (interceptarea și înregistrarea convorbirilor) din 13 august 2015 și CD-R „BARGEȘ” cu nr. DAO CNA 1626/1, anexă la

procesul-verbal de consemnare a rezultatelor măsurii speciale de investigație (interceptarea și înregistrarea convorbirilor) din 09 septembrie 2015 (f.d.43, vol.3); copia autenticată a dosarului de control pe cauza penală nr. 2010390430, de învinuire a lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, pe 128 file (f.d.5-132, vol.2); copia cererii de apel depusă de procurorul Beriozov Stanislav, pe 2 file (f.d.137-138, vol.2); copia dispoziției din 21 mai 2015 prin care s-a dispus ca Beriozov Stanislav să participe în calitate de acuzator de stat la examinarea cauzei penale în privința lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, învinuiți de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c), 172 alin. (2) lit. c) Cod penal (f.d.136, vol.2); ordonanța de recunoaștere și anexare la materialele cauzei în calitate de corpuri delictive a CD-R din 16 iulie 2015, cu înregistrarea audio a convorbirilor din 14 iulie 2015 (f.d.8, vol.1).

În acest sens, instanța de apel a constatat că, Beriozov Stanislav, acționând în baza ordinului Procurorului General nr. 565-p din 29 august 2003, în funcția de procuror în Procuratura r-nului Ceadâr-Lunga, fiind conform art. 123 alin. (3) Cod penal, persoana care execută funcția de demnitate publică, având în virtutea funcției menționate drepturi și obligații permanente pentru exercitarea funcțiilor organului public, în mod benevol a acceptat restricții, prevăzute de actele normative, orientate spre evitarea folosirii situației de serviciu și puterii sale în interese personale, de grup și alte, cu încălcarea prevederilor art. 22 alin. (1) lit. a), b), d), f), g) din Legea privind funcția publică și statutul funcționarului public nr. 158-XVI din 04 iulie 2008 (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), în conformitate cu care funcționarul public are următoarele obligații generale:

a) să respecte Constituția, legislația în vigoare, precum și tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte;

b) să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor;

d) să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine, în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu;

f) să respecte normele de conduită profesională prevăzute de lege;

g) să respecte regulamentul intern, și contrar prevederilor actelor naționale și internaționale pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale și demnității umane, prevăzute inclusiv în Declarația universală a drepturilor omului, în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, folosind intenționat situația de serviciu, contrar prevederilor art. 54 lit. a) și b) din Legea nr. 294-XVI din 25 decembrie 2008 cu privire la Procuratură (în vigoare la data săvârșirii infracțiunii), potrivit cărora procurorul este obligat:

a) să îndeplinească obligațiile de serviciu în strictă conformitate cu Constituția și cu legile Republicii Moldova;

b) să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar compromite titlul de procuror, a comis traficul de influență în următoarele circumstanțe:

Așadar, inculpatul Beriozov Stanislav, având ca scop săvârșirea traficului de influență, cunoscând cu certitudine că prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015, Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, au fost recunoscuți vinovați de săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsa definitivă sub formă de 5 ani închisoare fiecare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei conform art. 90 Cod penal, pentru un termen de probațiune de 5 ani, este una favorabilă pentru ei, întrucât la exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, a participat în calitate de acuzator de stat la examinarea cauzei penale vizate în baza dispoziției procurorului raionului Ceadâr-Lunga din 21 mai 2015, a decis să obțină de la Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, bunuri ce nu i se cuvin în formă de mijloace bănești pentru sine și alte persoane, considerând că poate să influențeze persoanele cu funcție de demnitate publică, și anume, judecătorii Curții de Apel Comrat, cu scopul de a menține sentința.

Ulterior, în scopul realizării intențiilor sale infracționale, la 07 sau 08 iulie 2015, procurorul Beriozov Stanislav, s-a întâlnit cu Colioglo Evgheni xxxxx, și în cadrul discuției a comunicat, că el va găsi posibilitatea ca sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015, în privința persoanelor sus-menționate, să fie menținută.

În scopul obținerii rezultatului favorabil, la 16 iulie 2015, aproximativ la ora 15:00, procurorul Beriozov Stanislav l-a telefonat pe Colioglo Evgheni xxxxx de la un număr necunoscut, stabilindu-i o întâlnire în s. Cazaclia, r-nul Ceadâr-Lunga, unde lângă biserica din sat, procurorul Beriozov Stanislav, s-a întâlnit cu Colioglo Evgheni xxxxx și Curdov Ivan xxxxx.

În timpul discuției, procurorul Beriozov Stanislav, le-a comunicat că el a întocmit și a expediat cerere de apel către instanța de judecată, menționând totodată că are influență asupra judecătorilor Curții de Apel Comrat și pentru suma de 24 000 euro, poate să influențeze asupra lor, ca aceștia să emită o hotărâre favorabilă în privința lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, în sensul menținerii sentinței Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015.

Analizând probatoriul administrat la materialele cauzei penale, instanța de apel a concluzionat că acestea nu demonstrează intenția inculpatului de a săvârși infracțiunea incriminată, în interesul unui grup criminal organizat.

Astfel, instanța de apel a apreciat ca fiind întemeiat argumentul inculpatului Beriozov Stanislav potrivit căruia acțiunile sale urmează a fi recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, și anume, pretinderea, acceptarea sau primirea de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a le face să îndeplinească sau să grăbească să îndeplinească atribuțiile lor de serviciu, indiferent dacă au fost săvârșite asemenea acțiuni sau nu.

Cu referire la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de apel a precizat că Beriozov Stanislav urmează să fie liberat de răspundere penală din motiv că

a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală, conform art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală.

În acest context, reținând prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, art. 326 alin. (1), 16, 60 alin. (1) lit. b), (2) Cod penal, precum și faptul că inculpatul a săvârșit infracțiunea la 16 iulie 2015, instanța de apel a conchis că la caz termenul de prescripție de 5 ani, stabilit de legislator pentru tragere la răspundere penală din ziua săvârșirii infracțiunii, a expirat la 14 septembrie 2020, și întrucât inculpatul nu a săvârșit o nouă infracțiune în această perioadă, iar termenul de prescripție nu a fost suspendat, Beriozov Stanislav urmează să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art. 326 alin. (1) Cod penal, cu liberare de răspundere penală din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

6. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului ordinar acuzarea indică, că instanța de apel neîntemeiat a conchis că acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav, urmează a fi recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, din motiv că acestea nu întrunesc elementele componente ale infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal.

Consideră partea acuzării că instanța de apel, recalificând acțiunile inculpatului, nu a analizat corespunzător unele circumstanțe ale cauzei, și anume faptul că Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, care au fost condamnați prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 01 iulie 2015, reprezintă totuși un grup criminal organizat, întrucât aceștia erau o reuniune stabilă de persoane care s-au organizat în prealabil pentru a săvârși una sau mai multe infracțiuni, fapt ce rezultă din infracțiunile săvârșite de către aceștia, de stabilitatea și organizarea în prealabil anume pentru comiterea infracțiunilor.

Astfel, susține că prima instanță corect a stabilit toate circumstanțele cauzei, condamându-l pe Beriozov Stanislav în baza art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal.

De asemenea, invocă faptul că săvârșirea infracțiunilor de către Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, au avut un caracter intenționat, au fost planificate din timp, cu repartizarea rolurilor și au durat o perioadă de timp.

Mai mult, menționează că instanța de apel nu a apreciat în mod corespunzător declarațiile inculpatului Beriozov Stanislav, date în cadrul primei instanțe, unde acesta a recunoscut vina în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, potrivit învinuirii înaintate, adică a recunoscut și calificativul „în interesul unui grup criminal organizat”, or, acesta a declarat că învinuirea îi este clară și nu are careva obiecții în acest sens.

În concluzie, susține partea acuzării că instanța de apel parțial a apreciat probele administrate la materialele cauzei, astfel că decizia adoptată nu

cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

7. Inculpatul Beriozov Stanislav, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea recursului ordinar inculpatul indică, că deși instanța de apel i-a recalificat acțiunile din prevederile art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, totuși consideră că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Susține inculpatul că partea acuzării nu a probat existența în acțiunile sale a elementului calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”.

De asemenea, menționează că partea acuzării nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, și anume că scopul infracțional incriminat, nu a fost realizat, întrucât acesta nici nu a existat; faptul că sentința adoptată în privința condamnaților Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, a contestat-o cu cerere de apel; că mijloacele bănești presupuse a fi obținute de la condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, de fapt nu au fost primite; precum și faptul că sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga în privința lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, a fost casată la cererea de apel care a depus-o, iar condamnaților le-a fost stabilită pedeapsă sub formă de închisoare, cu executare.

Mai indică inculpatul, că condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, au avut ca scop să se răzbune în privința sa, din motiv că a contestat cu apel sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga. Totodată, precizează că aceștia nici nu au fost audiați în cadrul ședinței de judecată în prima instanță, precum și în instanța de apel, or, condamnații urmau a fi audiați, iar declarațiile acestora verificate, întrucât au avut un caracter provocator. Prin urmare, consideră că astfel a fost încălcat art. 6 alin. (3) lit. d) CEDO, invocând cauza *CEDO Ramanauskas c. Lituaniei*.

În acest context, susține inculpatul că instanțele de fond nu au luat în considerație faptul că anume condamnații l-au provocat la săvârșirea faptei incriminate, aceștia au fost cei care au manifestat un comportament provocator, fiind cu inițiativa de a se întâlni, or, interceptările convorbirilor telefonice nu probează scopul obținerii mijloacelor bănești.

De asemenea, precizează inculpatul că instanța de apel nu a luat în considerație toate circumstanțele cauzei care demonstrează că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, și anume latura obiectivă și latura subiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal.

Mai mult, inculpatul menționează că partea acuzării nu a prezentat probe care să demonstreze că în timpul discuțiilor purtate cu condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, le-a comunicat acestora despre faptul că poate influența judecătoria Curții de Apel

Comrat, în vederea menținerii sentinței primei instanțe, or, la 15 iulie 2015, ziua în care a avut loc întâlnirea cu condamnații, cererea de apel împotriva sentinței primei instanțe, deja era depusă.

În acest context, inculpatul conchide că totalitatea circumstanțelor menționate supra, atestă că încadrarea juridică a acțiunilor sale, în baza art. 326 Cod penal, este una greșită, întrucât fapta nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

8. Judecând recursurile ordinare în baza materialelor din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acestea urmează a fi respinse, ca inadmisibile, din considerentele ce urmează a fi expuse.

În conformitate cu art. 424 Cod de procedură penală, instanța de recurs judecă recursul numai cu privire la persoana la care se referă declarația de recurs și numai în raport cu calitatea pe care aceasta o are în proces.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, adoptând soluția respectivă în cazul în care se constată că recursul nu a fost declarat cu respectarea condițiilor legale (este tardiv sau inadmisibil) ori nu este întemeiat legal (este nefondat).

Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Din conținutul recursurilor declarate în cauză se constată că partea acuzării și inculpatul Beriozov Stanislav, invocă dezacordul cu soluția deciziei instanței de apel, invocând temeiurile de casare prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, potrivit cărora hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când *6) hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii, și 12) faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

8.1. Cu referire la recursul procurorului, Colegiul penal lărgit constată că analizând decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, o astfel de eroare nu se confirmă la examinarea recursului declarat de către partea acuzării, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Conform prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Astfel, Colegiul penal lărgit relevă că nu s-a stabilit presupusa eroare de drept invocată de către partea acuzării, or, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel potrivit căreia a fost casată sentința primei instanțe, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care Beriozov Stanislav a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, și liberat de răspundere penală din motiv că a expirat termenul de prescripție pentru tragere la răspundere penală.

Mai mult, instanța de recurs menționează că recursul acuzării nici nu este motivat sub aspectul erorii de drept prevăzută de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, astfel că în speță nu s-a stabilit existența acesteia.

Sub aspectul temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, invocat de partea acuzării, potrivit căruia recurentul susține că instanța de apel neîntemeiat a recalificat acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav din prevederile art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

La acest aspect se va reține că potrivit sentinței, prima instanță l-a recunoscut vinovat pe Beriozov Stanislav în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal – *traficul de influență, adică, pretinderea, pentru sine sau pentru o altă persoană, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească o acțiune în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite în interesul unui grup criminal organizat.*

La rândul său, instanța de apel judecând apelurile declarate, a ajuns la concluzia că la încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, prima instanță greșit a reținut semnul calificativ „în interesul unui grup criminal organizat”, din care motiv a recalificat fapta inculpatului în baza art. 326 alin. (1) Cod penal – *pretinderea, acceptarea sau primirea de bani, pentru sine sau pentru o altă persoană, care susține că are influență asupra unor persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a le face să îndeplinească sau să grăbească să îndeplinească atribuțiile lor de serviciu, indiferent dacă au fost săvârșite asemenea acțiuni sau nu, precizând în acest sens că vinovăția lui Beriozov Stanislav se demonstrează integral prin cumulul de probe, care sunt pertinente, concludente, utile și veridice, care coroborează între ele.*

Astfel, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a dat o argumentare amplă soluției pronunțate, apreciind just că probatoriul administrat demonstrează lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în acțiunile lui Beriozov Stanislav, din motiv că fapta inculpatului întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, constatând în acest sens că inculpatul Beriozov Stanislav, nu a acționat în interesul unui grup criminal organizat, or, condamnații

Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, nu au fost recunoscuți ca „grup criminal organizat”, iar faptul că aceștia au săvârșit infracțiunile în grup, nu atestă existența unui grup criminal organizat.

Mai mult, instanța de apel a stabilit că în cadrul procesului penal de învinuire a lui Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, nu s-a constatat că condamnații au creat un grup criminal organizat.

Prin urmare, instanța de recurs conchide asupra netemeinicii argumentelor părții acuzării potrivit cărora acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav greșit au fost reîncadrate din prevederile art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal.

Totodată, deși recurentul consideră că condamnații Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, au format un grup criminal organizat, deoarece aceștia s-au organizat în prealabil pentru a săvârși una sau mai multe infracțiuni, iar infracțiunile comise au avut un caracter intenționat, fiind planificate din timp, cu repartizarea rolurilor și au durat o perioadă de timp, totuși Colegiul penal lărgit reține că instanța de apel just a stabilit că în speță nu au fost constatate criteriile caracteristice pentru grup criminal organizat, și anume când acesta a fost creat și cât este de stabil, prin ce se caracterizează stabilitatea grupului și dacă acest grup criminal a avut un conducător, cine era acesta, precum și probele care confirmă aceste circumstanțe.

Așadar, Colegiul penal lărgit ține să menționeze, că instanța de apel, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, corect a ajuns la concluzia că acțiunile inculpatului Beriozov Stanislav, nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, din care motiv acestea urmează a fi recalificate în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, soluție care este descrisă la pct. 5.1. ale acestei decizii, și pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, considerând că reiterarea acesteia nu este necesară.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță și menținută de instanța de apel, iar în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel sau recurs eventual, o curte poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*Helle c. Finlandei, hotărârea din 19 decembrie 1997; Garcia Ruiz c. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999*).

8.2. Cu referire la recursul declarat de inculpatul Beriozov Stanislav, Colegiul penal lărgit reține că recurentul invocă în calitate de temei pentru recurs, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, susținând în acest sens că fapta incriminată nu întrunește elementele infracțiunii incriminate, din care motiv consideră că urmează să fie achitat de sub învinuirea înaintată.

Astfel, sub aspectul criticilor invocate de inculpat, Colegiul penal lărgit menționează, că potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a

infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal lărgit reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Așadar, analizând argumentele inculpatului referitor la lipsa elementelor infracțiunii incriminate, în acțiunile sale, Colegiul penal lărgit precizează, că instanța de apel s-a expus argumentat în acest sens, iar soluția acesteia este descrisă la pct. 5, 5.1. al acestei decizii, or, la judecarea apelurilor instanța de apel a respectat prevederile art. 414-419 Cod de procedură penală.

Deși inculpatul invocă că nu este vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate, Colegiul penal lărgit consideră că instanța de apel întemeiat a conchis că acțiunile inculpatului întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, iar vinovăția acestuia se confirmă atât prin probele administrate la materialele cauzei penale, precum și nemijlocit prin declarațiile inculpatului date în cadrul ședinței primei instanțe, declarații care coroborează cu circumstanțele constatate și probele administrate.

Prin urmare, nu pot fi reținute argumentele inculpatului precum că instanța de apel nu a apreciat toate circumstanțele cauzei, care demonstrează lipsa elementelor infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, în acțiunile sale, or, din conținutul deciziei contestate rezultă cu claritate că instanța de apel, a apreciat obiectiv cumulul de probe, constatând că argumentele inculpatului despre nevinovăția sa, nu pot fi reținute, întrucât vina acestuia a fost dovedită prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, inclusiv prin declarațiile acestuia date în prima instanță.

Mai mult, Colegiul penal lărgit atestă că deși inculpatul susține că în speță a avut loc o provocare din partea condamnaților Colioglo Evgheni xxxxx, Curdov Ivan xxxxx și Gaidarji Ivan xxxxx, invocând că instanța de apel nu a luat în considerație și nu s-a expus asupra acestor circumstanțe, totuși se constată că, de fapt, pe parcursul examinării cauzei penale, inculpatul Beriozov Stanislav nu a invocat acest argument și a avut o poziție diferită referitor la învinuirea care i-a fost incriminată. Astfel, în cadrul ședinței primei instanțe, acesta a solicitat să-i fie aplicată o pedeapsă minimă sub formă de amendă, iar contestând sentința cu apel, a pledat pentru recalificarea acțiunilor sale în baza art. 326 alin. (1) Cod penal, și numai în instanța de recurs a solicitat să fie achitat de sub învinuirea înaintată, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, invocând provocarea numai la această etapă.

În acest context, Colegiul penal lărgit consideră că argumentele recurentului sunt contradictorii și neîntemeiate, întrucât judecând apelurile declarate, instanța de apel a dispus admiterea apelului inculpatului Beriozov Stanislav și apreciind ca fiind întemeiate argumentele acestuia cu privire la recalificarea acțiunilor sale, a reîncadrat acțiunile acestuia din

prevederile art. 326 alin. (3) lit. b) Cod penal, în baza art. 326 alin. (1) Cod penal și nu a avut în calitate de obiect al examinării argumente ale inculpatului privind provocarea la infracțiune.

În concluzie, Colegiul penal lărgit statuează că argumentele invocate de către procuror și inculpatul Beriozov Stanislav sunt nefondate, întrucât vinovăția acestuia de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 326 alin. (1) Cod penal, a fost dovedită cu certitudine prin probe administrate, iar instanța de apel la judecarea cauzei nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate, fapt ce impune respingerea ca inadmisibile a recursurilor ordinare declarate de procuror și inculpatul Beriozov Stanislav.

9. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibile recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura UTA Găgăuzia, Sîrbu Lilia și de către inculpatul Beriozov Stanislav, cu menținerea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 10 februarie 2021, în cauza penală în privința lui **Beriozov Stanislav xxxxx**.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **15 aprilie 2022**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Plămădeală Ghenadie